

Gister mocht ik het spits afbijten door de eerste dag te vliegen, de meteo was wat pessimistisch, 1 tot 1,5 m/s tot zo'n 1000 meter.

Ik was al blij dat ik de minimale scorings afstand zou halen van 30 km. Na de start, achter teamgenoot Luc in de Husky, bleek het toch lekker te gaan en zag je de bellen netjes gemarkeerd door draaiende kisten.

Na startpunt Leende gerond te hebben richting Venlo, Wessel Borken, boven de CTR Munster langs.

Na wat ouderwets graafwerk samen met Ger Kwant (NC) toch omhoog gekomen, waarna het weer druk werd van de kisten die jou zien draaien.

Het werd wel wat rustiger in de lucht door verspreiding van kisten en buiten landingen, maar na een final glide met kringspieroefening, bleek het op Osnabruck, Atterheide druk te zijn met mede EuroGliders, 13 kisten.

Het ontvangst was grandioos, er werd een vat bier aangeslagen, meer bier besteld en niet gezeurd over betaling, hetgeen we wel in orde hebben gemaakt.

Nu zit ik naast Hugo van Teuge, de echte bier drinkers kennen hem wel, dit stukkie te schrijven, Luc mag vandaag vliegen, verder richting Neustadt Glewe.

Ik heb gister een fantastische dag gehad en het Duitse ontvangst wat grandioos, van mij mogen ze wereld kampioen worden, met dat gevoetjebal.

Groeten Sicco

Vliegdag 3, gisteren voor mij een rustdag. Nou ja rustdag uren in de camper pruttelen je krijgt ontzag voor Ernst die dat ding maar achter ons aanzeult. Continu op zoek naar je vlieger, waar je zo af en toe een berichtje, via andere vlieger, krijgt. Je krijgt dan tenminste enig idee waar die uithangt. Zeker hier geldt: geen nieuws goed nieuws.

Luc is op Gardelegen geland, een veld waar gelukkig geen hoge bomen omheen staan. Jacques, onze reisleader, heeft alles weer geregeld, eten in het dorp en een sleep kist voor morgen, dit terwijl hijzelf een zelfstarter heeft!

Weer eens achter een wilga om hoog gesleurd, direct een bel van 3 meter in, dat zag er wel lekker uit. Zeker in het begin mooie cummels kunnen volgen, redelijk de Hartz in kunnen glijden, waar het weer ouderwets omhoog ging. Na de Hartz een blauw gat zo groot als morgen de hele dag, dus McCready op 0,4 en zuinig zover mogelijk glijden. De cummeltjes wel weten te bereiken, je maakt dan enorme steken en het schiet dus eigenlijk toch wel op. Ook redelijk het Thüringenwald in kunnen komen waar het bere weer was, maar weer zo'n enorm gat er achter, zodat je mooie weer moet verlaten. Na nog wat glijpartijen langs mooi weer, dat helaas in de CTR Neurenberg lag. Het bleek op het keerpunt Aalen nog erg goed te zijn, tot zo'n 2500 meter, alleen ligt de grond daar ook een stuk hoger, doorgegleden naar Baubeuren, waar ik Jacques had horen landen. Luc en Ernst waren nog onderweg, ze hebben de ophaler van Ger Kwant even in de camper laten slapen terwijl zij de camper en auto reden, resultaat dat Luc rijdend iets heeft gekookt en Ernst heeft door getrapt, ze waren er om 24 uur.

Ik heb weer een fantastische dag gehad, glijden tot aan de horizon.

Morgen mag Luc weer.

Gr Sicco.

Gister vertrokken uit Besancon, net weg voor oclussie. Het was warm, moeilijk weg maar gelukkig wel op pad. De hele dag vliegveldjes hoppen steeds weer een verder,

totdat je St Denis op de final glide kan halen. Wel verveled dat zo n ding geen rekening houdt met heuvels op je pad.

Hier op St Denis was een feestje aan de gang waar we direct konden aanschuiven, ook die fransen kunnen dus hartelijk zijn.

Gelukkig vliegt Luc vandaag, dan kan mijn hoofd weer een beetje bijkomen.

Het einddoel komt al in zicht. Alhouwel we geen aansluiting mee hebben met de kopgroep, ben ik zeer tevreden met ons resultaat.

Tot op het volgende veld

Gr Sicco

Euroglide 2006 is voor ons afgelopen, dit klinkt dramatisch maar ik ben gisteren geland op EHEH. 's Morgen gestart op St Hubert, eerst onder uit gekleund, weer een keer naar de meteo; Er komt een gat aan, NC eerst laten starten, daarna ik weer een keer. Het veld ligt op 546 meter en het plafond op 1300m, daarboven is de speeltuin van de luchtmacht, maar die F16's scheuren ook om me heen. Het plan is om het ULM veldje, Lierneux, te bereiken wat 40km verder ligt, zodat we weer een verplaatsing mogen doen. (met de auto mag 350 km gereden worden, maximaal 100 km tussen twee vluchten van minimaal 30 km)

Maar het weer viel toch wel mee en de landings mogelijkheden ook.

Van St Hubert in de brievenbus gekrabbeld naar het oosten, richting Malmedy, waar ik verleden jaar zoveel gewandeld heb. Uitgraven en door naar Daehlemer Binz, boven het veld een mooie bel en door. Bij Geilenkhichen, (frisbee tower) bijna onderuit, maar het zonnetje in en weer door. Hier hoor ik onze conculega, NC moet landen op Aken (hihi), verder krabbelen want het einddoel is in zicht, eindelijk Eindhoven op de final glide computer.

Je merkt bij het oproepen van de tower dat er toch wel wat werkdruk is, als je te laag zit om over de stad en bossen binnen te komen, maar toch een mooie bel en nog wat over voor een voorzichtige zoemer, hierna optrekken en in + 2 m/s nog wat slagen maken. Toch maar landen en met de lokalen nog even nagenieten totdat ik mentaal ook op de grond te sta.

Ik schrijf dit terwijl Ernst onze trouwe chauffeur ons naar huis brengt nadat we een klein biertje hebben genuttigd in het lokale clubhuis (en een kleieieieieien biertje die ik met voorbedachte rade heb gekocht, 1,5 liter Duvel)

Ik hoop dat we en beetje het EG gevoel op de mail hebben kunnen weergeven, voor mij was het een onvergetelijke indruk waarbij je op vliegvelden in allerlei uithoeken staat. Het was zweefvliegen pur sang, en hoop dat een ieder evenveel plezier in onze mooie sport mag beleven, net als al onze ongevraagde gastheren die ons met veel enthousiasme hebben ontvangen.

Gr Sicco